

Publicerad 2006-12-13 22:28 av Zivan

En \"gammal\" poet som jag är (41), registrerar jag mig för att besvara en skrift här på sidan, skrivet av min dotter, funnet av min mellersta dotter via Google. Världen är liten, internet är stort....

/Zivan

I tragikens tecken

TANKAR PÅ LUCIA KVÄLLEN...OCH SNART ÄR DET JUL..

Vet inte riktigt hur långt livets ramar har passerat normaliteten i våra mänskliga beteenden och hur mycket vi som individer skall behöva lämna ut oss, för att uppnå en förståelse och en livsbejakande positiv känsla för att fortsätta leva och agera?

Vissa individer, såväl innanför som utanför vår kultur använder andra människors snällhet, nederlag och utnyttjar detta till något de själva drar några former av fördelar utav. Ekonomiskt, mänskligt,sexuellt m m...

Var i perefirin föddes dessa kränka människor? Ligger deras \"podium\" på en annan planet i universum?

Hur länge ska dessa individer slå, kränka och tvätta psyket på andra för att kliva upp på detta podium själva. Det är tragiskt.

Var är den gamla goda tiden med juleljus, farmors glada min och vidunderliga matbord, värmen, lugnet, kramarna och lyckan att bara vara? Borta...

Var är moralen, familjesämjorna, släktträffarna?
Borta...

Vart har möjligheterna tagit vägen när man läser på INTERNET (funnet via en allmän sökning via Google av ens mellersta dotter) att ens vuxna dotter inte har mat för dagen, har en \"jododondron\" till sambo och helt plötsligt blivit en extra mamma för ett barn, som hon inte ens visste om när hon själv fick barn.

Kan bara säga, det är tragiskt....var tog kommunikationen vägen?

/Zivan

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Zivan med Poeter.se id #12831 innehar upphovsrätten